

faa tager jeg selvfølgelig det. Min Stilling er den modfatte af det ærede Medlems. Det ærede Medlem sagde, at han vilde gjøre det mindst Mulige, min Stilling er, at jeg vil søge at bringe det mest Mulige ud af denne Sag.

Formanden (Høgsbrø): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Berigtigelse:

C. F. Larsen: Jeg maa tillade mig lige overfor det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, endnu fremdeles at hævde, at dette Lovforslag, som her foreligger, ikke er nogen Bestyttelse mod Bedrageri, saaledes som han sagde. Dette kan ganske rigtig siges om den nugældende Lov af 1ste April 1885. Den er en Bestyttelse mod Bedrageri, og den stemmer paa det Nøieste med den gjældende danske Lovgivnings Princip. Hvis det ærede Medlem vil gjøre sig bekendt med Straffelovens § 278, vil han deri finde den fuldstændigste Analogi for den Tankegang, der gaar gjennem den nugældende Lov. Men, dersom det ærede Medlem ikke skulde ville lade sig nøie dermed, saa skal jeg endda tillade mig at oplæse for ham nogle Ord af en endnu den Dag i Dag gjældende Bestemmelse om et ikke mindre vigtigt Næringsmiddel, som altsaa skulde synes at frembyde en i alle Henseender tilstrækkelig Analogi for det her Bestemte, nemlig for Salget af Brød. Ifølge en tgl. Resolution af 1ste Mai 1847, der gjælder den Dag i Dag, og som forhaabentlig ikke saa snart skal blive affastet, er det befalet, at Brød, der sælges her i Kjøbenhavn — det gjælder nemlig kun for Kjøbenhavn — naar det er baagt af Byg, skal mærkes med Bogstavet B, at Brød af Blandingskorn skal mærkes R. B., og at Brød af begge Sorter skulle mærkes med vedkommende Bagers Navn. Jeg ser ikke rettere, end at man her for dette Næringsmiddels Vedkommende har tilstræbt akkurat den samme Garanti, som man har søgt at opnaa ved den gjældende Lov af 1ste April 1885, nemlig at beskytte Kjøberne i Detailhandelen ved et Mærke mod Smaabedragerier fra de Handlendes Side. Tillige har man, saa vidt jeg erindrer, ved andre Bestemmelser befalet, at Brødet skal have en bestemt Vægt. Det har jo sin Betydning her i Kjøbenhavn at have Garanti, ikke alene med Hensyn til Kvaliteten, men ogsaa med Hensyn til Kvantiteten. Analogien tror jeg, er fuldstændig til Stede, og man har altsaa tidligere grebet ind paa det samme Omraade. Det er altsaa et af Lovgivningen vel bekendt Princip (Ufbrudelse).

Saa, det er noget principielt, at man vil beskytte Børgerne mod Smaabedragerier i Handelen, som de have Bønselighed ved selv at kontrollere; thi Kjøberne af Brød kunne ikke selv udfinde, om det er iblandet Byg eller ei. Man har saa vidt muligt ved Straffelovens § 278 tilstræbt ganske det Samme. Derimod er der et ganske nyt Princip i det foreliggende Forslag, idet det gaar ud paa noget helt Andet, nemlig ikke at ramme Bedrageri, men at ramme Konkurrencen. At disse Bestemmelser skulle være i Stand til at ledsage Produktet længere end til Kjøberne paa det engeste Marked, har jeg endnu ikke faaet fuldstændig Forklaring paa. I det Dieblis Parerne ere komne i den engeste Kjøbers Haand, saa staar det i hans Magt at falske Smøret.

B. Pedersen: Jeg skal fatte mig i stor Korthed og indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Jeg skal med Hensyn til det foreliggende Forslag tillade mig at udtale, at, da denne Sag var til Forhandling forrige Gang, udtalte jeg, at, dersom der var Tale om at forbyde Fabricationen af Kunstsmør, saa vilde jeg ikke gaa med dertil. Jeg har endnu det samme Standpunkt, jeg vil ikke kunne gaa saa vidt. Men det forekommer mig, at man ikke kan benegte, at der ved Kunstsmørfabrikationen er skabt Landbruget en Konkurrent, som Landbruget maa kæmpe med under ulige Vilkaar. Man maa da kunne forstaa, at naar vi Landbrugere skulle tilveiebringe vore Produkter gjennem i Reglen dyre Besætninger, og Kunstsmørfabrikaterne kunne faae deres Produkt tilveiebragt paa en anden, langt billigere Maade, saa vil det med Tiden blive aldeles umuligt for Landbruget at bestaa i en saadan Konkurrence. Dette staar klart for mig, og det forekommer virkelig mig, at naar Landbrugere — og det kan man vel ikke benegte — for Tiden lide under et stærkt økonomisk Tryk og lige fuldt maa bære de tunge, faste Byrder, der hvile paa dem, og desuden maa taale, at man har og rimeligvis kommer til at beholde Bestyttelse paa de fleste andre Omraader, saa er det mærkverdigt, at man vil undre sig, om Landbruget nu søger at holde sig en saadan kunstig Konkurrent noget fra Bivæ; og det forekommer mig endnu mere mærkeligt, at man, fordi man ikke deler den Anskuelse, som en Del af os have, der mene, at man bør gjøre noget Mere for at stærke Landbruget, end Tilfældet er i den Lov, vi have mod Kunstsmør, saa vil bruge saadanne stærke Uttringer som Brutaltet og